

Sygn. akt IV KZ 12/16

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Szewczyk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 23 marca 2016 r.,

zażalenia **R. C.**

na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 14 stycznia 2016 r., sygn. akt II AKo [...],

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 30 maja 2015 r., czyli przed wejściem z życie zmian treści art. 545 k.p.k., R. C. wniósł o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 30 marca 2015 r., sygn. akt IX Ka [...], utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 19 grudnia 2014 r., sygn. akt II W [...].

Zarządzeniem z dnia 31 lipca 2015 r. Przewodniczący Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w [...], na podstawie art. 545 § 2 k.p.k. w zw. z art. 120 § 1 i 2 k.p.k., wezwał ukaranego do uzupełnienia braków formalnych wniosku o wznowienie postępowania poprzez sporządzenie i podpisanie go przez adwokata lub radcę prawnego, w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania, pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku.

Pismem z dnia 5 sierpnia 2015 r. R. C. zwrócił się z wnioskiem o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu w celu sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania.

Zarządzeniem z dnia 4 września 2015 r. Przewodniczący Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] wyznaczył R. C. obrońcę z urzędu w celu zbadania podstaw wznowienia postępowania i ewentualnego sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania lub złożenia oświadczenia przewidzianego w art. 84 § 3 k.p.k.

Opinią z dnia 20 października 2015 r., r.pr. K. Z., zgodnie z art. 84 § 3 k.p.k., poinformowała Sąd o niestwierdzeniu podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 30 marca 2015 r., sygn. akt IX Ka [...], utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 19 grudnia 2014 r., sygn. akt II W [...].

Zarządzeniem z dnia 2 listopada 2015 r., ukaranego wezwano do uzupełnienia w terminie 7 dni braku formalnego jego osobistego wniosku o wznowienie postępowania poprzez sporządzenie i podpisanie go przez adwokata lub radcę prawnego ustanowionego z wyboru.

Ukarany tego braku nie usunął i wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego oraz podpisanego przez adwokata lub radcę prawnego nie złożył.

Wobec powyższego Przewodniczący Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w [...], zarządzeniem z dnia 14 stycznia 2016 r., na podstawie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. odmówił przyjęcia wniosku ukaranego o wznowienie postępowania.

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniósł R. C. zarzucając bezzasadne uznanie go winnym przypisanego mu czynu z art. 176 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oraz niewyjaśnienie wszystkich okoliczności mających istotny wpływ na treść zarządzenia i wyroku Sądu Rejonowego w S. z dnia 19 grudnia 2014 r. W uzasadnieniu zaś podniósł, że ustanowiony obrońca z urzędu, odmawiając podpisania wniosku o wznowienie postępowania, działał na jego niekorzyść.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Poza sporem jest, że unormowanie zawarte art. 545 § 2 k.p.k. wymaga, by wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, był sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego. Oznacza to, że o złożeniu wniosku o wznowienie postępowania nie decyduje wyłącznie wola skazanego, ale ustanowiony lub wyznaczony adwokat, bądź radca prawny, który badając akta stwierdza istnienie lub brak podstaw do sporządzenia takiego wniosku.

Ustanowiony w sprawie obrońca z urzędu – r.pr. K. Z., nie znalazła podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie ukaranego (pisemna opinia k. 39-40).

W tym stanie rzeczy, zgodnie z art. 120 k.p.k., wezwano ukaranego do usunięcia braku formalnego jego osobistego wniosku w terminie 7 dni przez złożenie takiego wniosku sporządzonego i podpisanego przez adwokata, bądź radcę prawnego, pod rygorem odmowy jego przyjęcia.

Ukarany R. C., po otrzymaniu wezwania do uzupełnienia podanego wyżej braku formalnego (k. 49), braku tego w określonym terminie nie uzupełnił. W tej sytuacji zaskarżonym zarządzeniem słusznie odmówiono przyjęcia jego osobistego wniosku o wznowienie postępowania.

Zauważyć przy tym należy, że dotychczasowe rozstrzygnięcie o odmowie przyjęcia osobistego wniosku ukaranego o wznowienie postępowania nie zamyka mu procesowych możliwości dalszego ubiegania się o wznowienie postępowania, o ile spełnione zostaną formalne wymagania przewidziane w Kodeksie postępowania karnego, przy czym należy zastrzec, że co do zasady przepisy te (art. 84 § 3 k.p.k.) nie dają podstaw do wyznaczania z urzędu kolejnych obrońców.

Kierując się przedstawionymi wyżej względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.